

Közlemény
a Kommunista Pártok Tájékoztató
Irodájának tanácskozásairól

A ROMÁN MUNKÁSPART-ARAD MEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK A MEGYE ÉS A VÁROS IDEIGLENES BIZOTTSÁGAINAK LAPJA

A „December 30” gyárban fokozódó figyelemmel foglalkoznak a kullogókkal

A közepes munkásokat, az elmaradottakat be kell kapcsolni a növekvő munkaütembe

Zúgnak a gépek a „December 30” gyár „Roscher” szövődéjében. A szövőszekek között élénkszemű, gyorsmozgású dolgozók pillanatok alatt váltják a vetelőket, fűzik a szálakat — nem állhat egyetlen gép sem, Sztálin elvtárs születésnapjának tiszteltére folynak a szociálista versenyek!

Gerő Imre üzemi vezető elvtárs irodájában éppen rövid megbeszélésre gyűlnek a mesterek, segédmesterek. Huszonnégy órás villámverseny szervezését készíti elő, Sztálin elvtárs 70-k születésnapjának tiszteltére a sztálini versenyek keretében, hogy ezzel is bizonyítsák szeretetüket a dolgozó népek nagy tanítómestere iránt. Nagy lelkesedéssel fogadták el Gerő elvtárs javaslatát, hogy e napnak adjanak ünnepélyes külső színezetet is: díszítsék fel a gépeket virágokkal. Ez azonban csak a külsőség. A lényeg az, hogy a szociálista versenyek szellemé mind elevenebben él a „December 30” gyár dolgozóiban. És éppen a munkások alkotókészségének támogatását, fejlesztését szolgálja az a kezdeményezés, amelyről munkáslevelezés nyomán beszámoltunk: a közepes munkások, a kullogók, tehát a dolgozók legszél sebb rétegeinek bekapcsolása a növekvő munkaütembe. A „kullogó-akció” célja, hogy a szociálista verseny valójában általános és állandó munkamódszerré váljék. Minden munkánál meg kell változzék a dolgozó és a munkája közötti viszony!

Egyénileg kell foglalkozni azokkal, akik lemaradnak! —

Kint a szövődében ott lüktet a sztálini versenyek ereje. Azonban még nem minden dolgozó sorakozik az első sorokban. Itt a pártalapszervezet és a szakszervezet csoportok irányító és felvilágosító munkájának kell hathatós segítséget nyújtania, az elmunkásoknak pedig munkamódszertük átadásával kell támogatniuk a kullogókat. Az ez irányban a „Roscher”, a „Northrop” és a színes szövődében megindult mozgalom már megmutatja gyakorlati jelentőségét. Például egyik gépen, amelyen nagybetűs tábla hirdeti, hogy itt már október 10-től 1950-re termelnek — dolgozik Schieber Adám, aki résztvesz a kullogók támogatására indult közdeményezésben. Nyugodt, megfontolt és mégis gyors mozdulatokkal dolgozik, szemé állandóan átfogja az egész gépet.

— Az elért eredmények nyitják a figyelmet — alapítja meg. — Legyenek mindig késznél a spulnik, ha valamelyik gépen elszakad egy-két szál, nyugodtan be-fűzhetem és a gépeim nem állanak. Elhatároztam, hogy a munkában elmaradottakat, kullogókat magam is segítem. Vállaltam, hogy önkéntes felajánlással munkaidőmön túl, hetenként 3-4

órát foglalkozom a gyengébb szövőkkel.

Philip Anna közel húsz éve szöv. Jutalmat, kitüntetést kapott. Most sem állnak a gépei, bár az egyik henger rossz. Panaszodik is az előkészítőkre:

— Több gondot kellene fordítani az előkészítőkre a hengerekre, — mondja — ez mindjárt a kullogókon is segítené, mert sokakat éppen a rossz henger kedvetlenít el ezért maradnak hátra. Én a magam részéről minden segítséget megadok és vállaltam is a gyengébb szövők támogatását.

Az egyik négyes gépcsoportnál dolgozik D. Lada Ilona szövőnő. Idegesen kapkod a gépek között. Bizony most is két gépe áll egyszerre. Meg-

(Folyt. a 8-ik oldalon)

Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére

A „Vörös Lobogó” gyár újabb munkáscsoportjai kérték a darabidő csökkentését

Mind több elvtárs érti meg, hogy az önköltségi ár mérséklése az életszínvonal emelkedését eredményezi

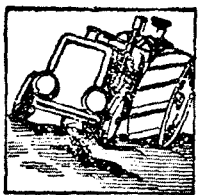
Amint már beszámoltunk róla, a „Vörös Lobogó” gyárban mind több elvtárs indítványozza a darabidő csökkentését, amivel hozzájárulnak a termelvények árának csökkentéséhez. Sztálin elvtárs születésnapjának tiszteletére most újabb munkáscsoportok kérték a darabidő csökkentését. Így Mutnyánszki Imre elvtárs csoportja a személykoecik hullámos fémlemezéből készült oldalfalainak szerelésénél tíz százalékos darabidő csökkentést kér; mivel 137 óra alatt teljesíti ezt a munkát az előírt 152 óra helyett. Herbei Ioan elvtárs, Szücs Péter elvtárs által segített csoportja ugyancsak tíz százalékos darabidő csökkentésre telti előterjesztést a személykoecik oldalfalainak az alvázra történő szerelésénél. Jelenleg ezt a munkát 440 óra alatt teljesítik, a 489 óras előírással szemben. A Pécsi Lajos elvtárs által vezetett és az alváz összeszerelésénél dolgozó csoport is tíz százalékos darabidő csökkentést indítványozott, mivel munkáját az előírt 420 órával szemben 378 óra alatt végzi el. Izsó Sándor elvtárs csoportja a személykoecik oldal- és homlokzati falainak autogénnel melegen történő egyengetésénél ugyancsak elérte, hogy a munkát 44 óra helyett 40 óra alatt teljesíti és ezért tíz százalékos darabidő csökkentést kér.

Ezek az előterjesztések világosan megmutatják, mennyire megértik a „Vörös Lobogó” gyárban dolgozó elvtársak az előállítás költségeinek csökkentésének fontosságát, mert tudják, hogy ezzel a dolgozók életszínvonalának emeléséhez járulnak hozzá.

FARKAS VILMOS levelező.

Gépmunka segítségével:

A szentannai járásban az őszi vetés után 80 százalékban teljesítették a mélyszántást

A szentannai járás dolgozóparasztsága november 23-án befejezte az őszi vetési terv teljesítését. A járás területén az őszi vetési munkálatok kezdetben lassú ütemben haladtak. A járás ideiglenes bizottsága Pártunk irányításával idejében felismerte a hiányosságokat és fokozott felvilágosító tevékenységet kezdeményezett a dolgozóparasztság soraiban.

A felvilágosító munka meghozta az eredményt: A járás dolgozóparasztsága fokozott lendülettel végezte az őszi vetést, amelyben nagy segítséget kapott a szentannai géppallosmástól.

A géppallosmások traktorai több mint 10 községben végezték a szántási-vetési munkálatokat és több ezer hektárnyi föld szántását végezték el, ami természetesen nagyban elősegítette a vetési munkálatok sikeres teljesítését.

Az őszi vetés befejezése után a járás dolgozóparasztsága minden erővel az őszi mélyszántás munkálataihoz kezdett, amelyben már eddig is szép eredményeket értek el. A mélyszántás munkájában a járás dolgozói mind többen vettek igénybe a géppallosmások traktorait és ez a tény nagyban hozzájárul az eredményekhez.

A járásban előirányzott 10.000 hektár mélyszántásból a géppallosmások traktorai mintegy 4000 hektárnyi földet szántottak fel.

A járás területén különben közel 80 százalékban teljesítették a mélyszántás munkálatait, tavaszi vetés alá.

A dolgozóparasztok minden igyekezte odairányul, hogy az őszi mélyszántást mielőbb 100 százalékban teljesítsék.

A szentannai járás dolgozóparasztsága egyre jobban felismeri a géppel végzett munka hatalmas előnyeit. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, miszerint

a dolgozó szegény- és középparasztok gépbéri-csoportokat szerveznek, hogy ezáltal termékenyebbé tegyék földjeiket. A gépmunka előnyeinek felismerése nyomán, a szentannai géppallosmást mind többen veszik igénybe, természetesen a járás határán túl is.

Szentmárton, Kürtös, Szentanna és Horea községekben közel 200 szegény- és középparaszti egyesítette földjét és szerződést kötöttek a géppallosmással. Ezek a dolgozóparasztok elhatározták, hogy ezentúl gépi erővel dolgoztatják meg földjeiket, mert meggyőződtek annak előnyeiről.

Ma már mind világosabban látják a falvak dolgozóparasztjai, hogy a géppel végzett közös munka milyen hatalmas előnyöket biztosít számukra. A gépi munka magasabbrendűsége ma már gyakorlatban is bebizonyította, hogy csakis közösen, gépi munkával tudunk jobb termést, magasabb életszínvonalat elérni szociálista építésünkben.

Ezt láttam az „ARLUS”-kiállításon

Feleségemmel és kislányommal

meglátogattam az ARLUS-kiállítást. A fényképfelvételek kötötték le legjobban figyelmemet, különösen azért, mert ezeken megmutathattam családomnak azokat a helyeket, ahol én is jártam.

A képek egy része a Kommunista Párt harcát mutatja be, egy része pedig azokat a hatalmas eredményeket, amelyeket a szocialista rendszer valósított meg. Néhány munkástársamnak magyaráztam, hogy Délkaukázusban milyen nagy-szerűen fejlett a juhtenyésztés; Kaukázusban csodálni való a gyümölcsstermés; Kubában kozákgazdálkodás; Tamasban híres szőlészet, az északi részén pedig krumpli meg köles terem, de olyan, a milyen sehol sincs. Megmutattam azokat a vidékeket, ahol hatalmas erdőségek vannak és itt ezekben az erdőségekben tengernyi különböző fajta gomba terem, a legkisebb is tenyéryní nagyságú.

A könyvek között nézelődve Gorkij és Puskin műveit láttam és szembe jutott, hogy milyen sokat meséltek róluk a Szovjetunióban a munkások. De általában sokat beszéltek a szovjet írókról és elmondották róluk, hogy közöttük élnek, megtanulják munkájukat, velük ebédelnek és megtárgyalják velük a miről és hogyan írjanak. Gorkijban is jártam, s amikor egyik képen megpillantottam a várost, eszembe

jutott, hogy mikor ott jártam, hány évvel ezelőtt volt és a város egyik részén kiépített a Volga és cölöpökre épített hidakon közlekedtek az emberek. Ez is élmény volt részemre. Mikor Marx-Engels-Lenin és Sztálin műveit nézegettem szembe jutott, hogy mi, volt hadifoglyok naponta közösen olvastuk ezeket a könyveket. Most kislányom részére vásárolok meg őket, szeretném, ha elolvassák Gorkij „Anyá” című könyvét, „Lenin meséi” című könyvet, a „Két pisztolyt” és még másokat, amiből kislányom a Szovjetuniót és annak íróit minél jobban megismerje. Minden munkás gyermeke meg kell tudja: mit tett értünk a hatalmas Szovjetunió és Sztálin elvtárs.

Ilyen kiállítást többször kellene rendezni, hogy öregek és fiatalok tanulhassanak belőle, akik pedig ottjártak viszontláthassák legalább képekben mindazt, amit abban a csodálatos országban láttak, ahol már megépítették a szocializmust és ahol a kommunizmus felé haladnak, amikor is elérik a dolgozók életszínvonalának legmagasabb formáját.

Kisházy Károly
levelező, „Vörös Lobogó”

A „Solidaritatea” asztalosüzem legidősebb munkása (76 éves) vagyok, az ARLUS-kiállításon leginkább a szobrokat csodáltam meg. A szovjet művészetről sokat olvasok, mert korom ellenére is tanulni akarok, nehogy munkám lemaradjon a fiataloké mellett. Igaz, idős vagyok már, de még dolgozni tudok munkaterményekkel szeretnék hozzájárulni nemcsak az Egyéves Tervhez, de az Ötéves Állami Tervhez is. Sokat olvasok és ha valami új könyv jelenik meg, nem nyugszom, míg el nem olvashatom. Az újságot is az utolsó betűig kiolvasom és sokszor csodálkozom azokon, akik csak átfutják az újságot, hiszen ma az újságokat és könyveket nekünk dolgozóknak írják. Első alkalommal, amikor a kiállítást megnéztem, több órát töltöttem ott, de mégis, amikor ismét szabad időm volt, megint csak bementem és gyönyörködtem az ott látottakban. Azt vettem észre, hogy amit már láttam, megint csak úgy nézem, mintha először láttam volna, mert mindég újat fedeztem fel benne.

Eibenschütz Lajos, levelező
„Solidaritatea” asztalosüzem

A személyazonossági igazolványok becserélésének sorrendje

A személyazonossági igazolványok becserélésére ma, kedden a Bolintinanu és az 1 Decembrie utcák lakói jelentkeztek, holnap, szerdán a Gen. Praporgescu, dr. Davila, dr.

Mihai Veliciu és Trei Erarli utcák lakói, csütörtökön pedig a Grigor seu ucca és a Lenin út 1 szám lakói jelennek meg.

Kulturmunka és önkéntesmunka Radnán

Jól sikerült teadélután rendezett a radnai UFDR. A teadélutánon a helybeli iskolák növendékei szerepeltek, kitűnő tánc-, ének- és szavaltat-számokkal. A jó számok közül is kitűntek az óvoda kis növendékeinek táncszámai. A rendezvény jóvedelmét a December 21 tiszteletére rendezendő ünnepség alkalmából a rászoruló gyermekek felruházására fordítják.

A radnai szövetkezet személyzete és vezetősége önkéntes munkával vállalta a helybeli népfürdő felállítására érdeklődő folytatott munkát. Egy munkacsoportjuk — férfiak és nők vegyesen — kapákkal, csákányokkal vettek részt az anynyira szükséges egészségügyi berendezés munkálatainak megkezdésében. Eddigi munkájukkal 22 méter hosszú, 80 cm. mély és 70 cm. széles árkot ástak a csatorna levezetésére és igen jó munkát végeztek.

OGNEA A.
UFDR levelező

A szállítómunkások szakszervezete felkéri összes tagjait, hogy tagsági könyvecskéiket adják le legkésőbb december 3-ig ellenőrzés végett.

A le nem adott tagkönyveket hivatalból érvényteleníti a vezetőség.

Orvosi berendezést és műszereket keresünk orvosi rendelő részére.
„LANTUL”
ÁLLAMI VÁLLALAT ARAD

HETI LOTTO

A november 28-i húzás nyerő számai:

28, 15, 69, 22, 66, 62, 84

Prémium 566.240. — lej

A nyerő lotto-jegyek tulajdonosait felkérjük, hogy legkésőbb december 3-án, szombat déli 1 óráig jelentkezzenek a nyerő-jegy bemutatása végett, ellenkező esetben elvesztik jogukat a nyereményre

A nyeremények kifizetése vasárnap, december 4-én reggel 8 órakor kezdődik

Kutifuráshoz vállalkozókat keres „VICTORIA” szerszámgyár.
A R A D, Vörös Hadsereg utja 39.

„Anetta, ne álmodj”

A címe az Uránia és Corso mozgóban vetített filmnek. Ha a film megtekintése után megkérdezzük magunktól: mit láttunk? — nem tudunk egykönnyen válaszolni. A film tárgya, — ha lehet ilyenről beszélni a film vonatkozásában, — Anetta személye körül csoportosul és a következőkben lehet röviden összefoglalni: egy nő — három férfi. A film túlnyomó részében Anetta, a „kis” nyelvtanár nő alszik és természetesen — álmodik. Zavaros álmoképek és álmoképek től a város ébrentöltött napok váltakoznak a filmben. Anetta álmában is, ébren is, kedvére válogat a három férj-jelölt férfi között. Diplomata, feltaláló, — aki egyben gyáros is — és „szegény zongorista” verseng ébren, álomban, részegen és józanul a nyelvtanár nő kezéért, aki kabátja gombjain számolgatja, melyikhez menjen feleségül. Így folytatódik ez egész végig, amikor is ébren (vagy álmában?) Anetta a zongoristával utazik el. Körülbelül ez a „filmtéma”. Azonban az még a film végén sem tűnik ki, hogy egyáltalán mi a célja a filmnek. miért készítették?

Nyugodtan megállapíthatjuk ezután, hogy bár láttunk „valamit”, lényegében mégsem láttunk semmit. Ez a film újabb bizonyítéka a polgári filmkultúra csődjének, a mely már nem tud semmit nyújtani giccsen kívül. Városunk mozilátogató dolgozói, akiknek a felszabadulás után bőven volt alkalmuk megismerkedni a szovjet filmekben keresztül a szocialista filmművészetrel, eljutottak oda, hogy a tartalom szemszögéből ítélhessék meg a filmeket és jogosan mondhatnak súlyos bírálatot erről a filmről, amely még úgynövözött „könnyű szórakozást” sem nyújt. Most, amikor a Szovjetunió döntő támogatásával létrejött a Demokratikus Német Köztársaság, városunk dolgozói reménytel tekintenek a szocialista realizmuson alapuló új német filmművészet felé és várják az új, valóban tartalmas, demokratikus német filmeket.

KASA JÁNOS

Grizkiosztás

Az aradi városi ideiglenes bizottság kereskedelmi tagozata közli mindazokkal, akik D2 élelmiszerjegyvel rendelkeznek, valamint közli a következő intézményekkel: tudósanatóriumok, kórházak, internátusok, otthonok, menhelyek, napközi otthonok, árvaházak — hogy a minisztérium rendelete értelmében november 28-án megkezdték a griz kiosztását. Felhívják a fenti intézményeket, hogy jelentkezzenek a városi ideiglenes bizottság kereskedelmi osztályánál az intézmény igazgatója által aláírt és a szakszervezet által láttamozott névszerinti kimutatással, hogy a grizre vonatkozó jegyszelvényt átvegyék. A D2 élelmiszerjegyekre a Muresul, valamint a Solidaritatea titkeiben és fióközletekben három hónapra egy és félkiló grizt osztanak.

UGYELETES GYOGYSZERTARAK:

KEDD: 1 számú Állami Gyógyszertár (Avram Iancu tér., 5 számú (Saguna ut), 9 számú (Mikela)ka).

Pártélet

Az agitátor tapasztalataiból

Hatalmas erőt képvisel a helyesen alkalmazott agitációs munka

Az agitáció a Párt egyik leg-erősebb jegyvere. Az agitátorokon keresztül jutnak el a problémák a Pártbizottságokhoz, valamint a megoldások vissza a dolgozók tömegeihez. Az agitátorok a tömegben élnek, ismerniük kell a problémákat; másrészt feladatuk a tömegbe vinni a Párt által meghatározott feladatokat, végrehajtás és teljesítés végett. Az agitátor hivatása az, hogy politikai és ideológiai tudásával az elvtársak segítségére legyen, tisztázza és megvilágítsa a problémákat. Ugy kell eljárnia, hogy minden dolgozó tisztán lássa az utat, amin haladnia kell. Ez képezi az agitáció óriási fontosságát és ezért fektet Pártunk vezetősége oly nagy súlyt az agitációs munka állandó javítására és fejlesztésére.

Az agitációs munka javítását és ezzel a termelés mennyiségét és minőségét emelését célozta a múlt héten, november 22-én tartott gyűlés a CFR főműhelyben. Az üzem legjobb agitátorai és vezető technikusai vettek részt az ülésen. Mint meghívottak, részt vettek a „Vörös Lobogó” gyár küldöttei is, hogy a CFR dolgozók tapasztalatait átvigyük saját üzemükbe, ezzel is elősegítve a termelést és a hibák kiküszöbölését. Ez a termelési megbeszélés, amit Aradon most kezdenek bevezetni az üzemekbe, kiindulási pontként szolgál a CFR főműhely agitátorainak munkájuk továbbviteléhez.

Az agitációs munkáról és ezzel kapcsolatban a termelési megbeszélésről, valamint ennek hasznáról, Sturza Valentin agitátor elvtárs, a CFR főműhely első szekciójának munkása, a következőket mondja:

— A tero szerint előírt termelésen kívül a műhely vállalta két mozdonyon lévő nagy javítások és négy kisebb javítás elvégzését, Sziláin elvtárs 70-ik születésnapja tiszteletére. Az agitációs munka feladata éppen az, hogy a munkásokban élő versenyszellemet a gyakorlati problémák megoldása, a felmerülő helyi nehézségek és jogtételkosságok leküzdése felé irányítsa. Ez volt a helyzet a CFR-nél is a December 21 tiszteletére vállalt kötelezettségek teljesítésénél. A munka haladt, azonban sok kívánnivalót hagyott. Ezen hiányosságok felszínrehozatalára és a munka megjavítására hívtuk össze — a különböző szekciók élénjáró agitátorai — ezt a megbeszélést, ahol a technikai vezetőséggel együtt elemeztük a hibákat és megtárgyaltuk a módszert, ahogyan ezen segíthetünk. Az agitátorok hozzászólása alapján megvilágítottuk a hibákat: az elvtársak nem elég figyelmeztettek az üzemben. A munkahelyen való megjelenésnél a pontatlanság napirányban szerepel. Ez vagy késés sor májában mutatkozik, vagy a munkahely időelőtti elhagyását-

ban. Az elvtársak hanyagok úgy az anyaggyártás tekintetében, mint a munkaeszközök karbantartása szempontjából. A kézi szerszámokat, gépeket, fényezőket nem kezelik elég hozzáértéssel és ezzel a használhatósági időtartamukat jelentősen csökkentik, ami szintén káros a termelésre. Jellegzetessége ennek a munkahelynek, hogy még mindig létezik a pletyka. Az elvtársak nem teszik szövé a gyűléseken az őket érintő kérdéseket. Így, a közelebbi ismeretek hiányában, a sarkokban, egymásközt tárgyalják le a problémákat, amivel megoldást nem érnek el, viszont ez alkalmas egészségtelen légkör kialakulására.

— Nekünk agitátoroknak nagy feladatunk, hogy ezeket a hibákat kiküszöböljük. Erre a következő munkamódszert találtuk: Minden agitátor elvtárs a munkahelyen, ahol dolgozik, összehívja a vele együtt dolgozó elvtársakat és rámutat ezekre a hibákra. Közös megbeszélés a hibák jellegét, okát és kötelezettséget vállalnak ezeknek kiküszöbölésére. Amennyiben így sem

érnek el eredményt, személy szerint elemezik majd a hibákat; ezáltal lehetőséget nyújtva minden elvtársnak, hogy hibáinak lényegét meglássa. Ez nagy segítség a hibák kiküszöböléséhez. A munka elvégzésének gyorsítására általánosítjuk az egyéni versenyeket a termelésben.

A Sturza elvtárs által elmondottakhoz hozzá kell fűznünk, hogy a CFR főműhely munkájában egyik fontos hiányosság, miszerint az egyéni versenyek csak az utóbbi időben kezdődtek meg. Az egyéni versenyek alkotják a szocialista termelés alapját, ahol minden elvtárs kifejezésre juttathatja képességeit. Ezzel másokat is serkenthet és bevonhat a teremtés fokozásáért folyó küzdelembe, azzal, hogy munkatársait versenyre hívja ki. Ennek hiánya a múltbani agitátor-munka gyengeségét mutatja meg. A CFR agitátorai megelégedtek azzal, hogy náluk csak szocialista csoportversenyek folynak. De a csoportok keretén belül egyének dolgoznak, mint a csoportok cse-

lező tényezői s a versenyszellemnek éppen az egyéni szocialista versengésből kell lendületet kapnia. A verifikálások után új elemek kerültek a vezetőségekbe és az agitátorok is kimélyítették ismereteiket, úgy hogy a kérdés tanulmányozásával megoldották a problémát. Az egyes csoportok keretén belül is szétosztották a munkát, mindennapos meghatározott feladatot teljesít, ami százalékarányban kimutatható. Így most már lehetségesek az egyéni szocialista versenyek is, amelyek népszerűsítése az agitátorok egyik alapvető feladata. Ma még csak 13 egyéni verseny folyik az aradi CFR főműhelyben, azonban ez a szám az agitátorok állandó és rendszeres munkájával gyorsuló ütemben emelkedik majd.

Az agitáció kérdésénél ismét megnyilvánul a Párt irányvonala: a mennyiségi munkán kívül a minőségi munkára fokozott figyelmet fordítunk. Ma már csak a politikailag és ideológiailag legfejlettebb párttagok lehetnek agitátorok. Ez a munka a Párt bizalmát és értékelését jelenti azon elvtársak részére, akiket a munkával megbízunk. Így a CFR főműhelynél csak a termelésben élénjáró elvtársak, dícséretben részesültek és kiüntettek lehetnek agitátorok. Az agitátoroknak alaposan kell végrehajtani feladatukat és ellenőrizni az eredményeket. Ha szükséges, a felvilágosító munkával embertől emberhez kell menniük és figyelni az elvtársak fejlődését. Ez azért is fontos, hogy a Pártunknak annyira szükséges új káderek nevelését biztosíthassuk. Az egyénnel történő foglalkozás eredményességét bizonyítja a CFR főműhelyben dolgozó Grosan Teodor elvtárs példája. Az elvtárs egész a verifikálásig a kullogókhoz tartozott, akik bizony nem tettek semmit a szocializmus mielőbbi felépítéséért. Grosan elvtársat azonban a verifikálások, ahol személy szerint foglalkoztak az egyénnel és így vele is; valamint az embertől emberhez folytatott agitációs munka annyira átforgatta és meggyőzte, hogy nemcsak fejlődött és eredményesen dolgozik, de azon az úton halad, hogy a legjobbak közé sorakozzék.

Ennyire hatalmas a helyesen alkalmazott agitációs munka átalakító ereje. Ezért szükséges, hogy agitátoraink a legjobban felkészült, politikai és ideológiai ismeretekkel bíró, alapos, helyes meglátású párttagok legyenek, akik nem néznek időt és fáradságot, hanem minden tudásukat igyekeznek új kádereket nevelni, felvilágosítani az elmaradottakat. A jó agitátor ugyanakkor úgy dolgozik a termelésben, hogy ezáltal személyi példamutatással szolgál az elvtársaknak, a szocializmusnak Hazánkban mielőbbi megvalósítása érdekében.

December 3-án megkezdődnek Aradmegyében a mezőgazdasági szakszervezetek választásai

Néhány hét előtt kezdődtek meg országsszerte a mezőgazdasági szakszervezetek választásai és miután az első lezárult, a második csoportban most Aradmegyére is sor kerül.

A Megyei Szaktanács mezőgazdasági osztálya a mezőgazdasági szakszervezetek uniójának küldöttével együttműködve, még az elmúlt hét szombatján megkezdte a választások előkészítését. A járási székhelyeken előkészítő bizottságok alakultak, amelyek a helyszínen megkezdtek a munkát és szombaton, december 3-án az egész megyében, valamennyi járásban megkezdődnek a választások.

A Megyei Szaktanács valamennyi

járászékhelyre egy-egy ipari munkást küld a választások idejére, akik mindenütt választási bizottságokat szerveznek a helyi Pártszervezet, az ideiglenes bizottságok és a tömegszervezetek képviselőinek bevonásával. Ezek a bizottságok vezetik majd le a választásokat, amelyek hozzávetőlegesen 3-4 hétig tartanak.

Minden becsületes mezőgazdasági munkásnak osztályharcos szellemben kell résztvennie a mezőgazdasági szakszervezetek választásain.

amikor valóban a legjobb, legöntudatosabb elvtársakat kell megválasztani a mezőgazdasági szakszervezeti csoportok élére.

Közlemény

A gép- és traktorállomások (SMT) központi igazgatósága azonnalra alkalmaz traktor-csoportvezetőket, traktoristákat és műhely-gépészeket a gép- és traktorállomások számára.

Előnyben részesítik azokat a 30 évnél nem idősebb személyeket, akik eleget tettek katonai szolgálati kötelezettségüknek a motorizált-gépesített osztagoknál, mint tankisták, gépészek, gépkocsivezetők; valamint mindazokat, akik mint sofőr-gépészek, mezőgazdasági gépészek stb. igazolvánnyal rendelkeznek.

Az érdeklődők haladéktalanul jelentkezzenek az aradi gépközpontnál, Kogalniceanu u. 45, ahol azonnal alkalmazják őket

IFJAK! Olvassátok naponta a „Scântea Tinereții”-t, az ÚTM központi lapját!

Az atletikai bizottság felhívása

A megyei atletikai bizottság felhívja az összes egyesületi és szakszervezeti atlétikai felelősöket, hogy csütörtökön, december 1-én délután 6 órakor jelenjenek meg az atlétikai edzőkkel együtt a TSB helyiségében. Ugyanakkor küldjük el sportdelegátusait az AMTE Vörös Lobogó, a CFR, a Teba és a Néptanácsok szakszervezete. Megjelenni tartoznak a következő atléták is: Haglauer, Rusu, Popa, Bede, Iancovici, Munteanu, Bulumac, Lăcătis, Baranyi, Waritz, a leányok közül: Munteanu Sonia, Ionas, Maris E., Vancu A., Bakos M., Ruck M., Kiss.

Meglepetések a magyar bajnokságban

A magyar labdarugó bajnokság legutóbbi fordulójára több meglepetést hozott: főleg a Kispest és a Ferencváros vereségei számítanak annak. Az eredmények: MTK—Ujpest 2:1, Előre—Vasas 3:2, Matyósz—Soroksár 2:1, Csepel—Kispest 2:0, ETO—Ferencváros 3:1, Szombathelyi Lokomotív—Olajmunkás 3:1, Salgótarján—Dorog 3:2, SzAC—Debreceni Lokomotív 3:1.

MURESUL—AS VILAGOS 3:2 (3:0). Az aradi csapat vasárnap Világoson vendégszerepelt és változatos játék után megérdemelten győzött a jól játszó világosi csapat ellen.

GYŐZÖTT AZ ÉPÍTŐK FUTBALLCSAPATA LIPPÁN. Az aradi Építők labdarugócsapata vasárnap Lippán vendégszerepelt és szép játék után 4:1 (2:1) arányban győzte le a Soimii együttesét. A gólokat Mészáros, Pollák II, Colarescu és Nadaban, illetve Huzur szereztek. Bíró Martin.

A megyei ideiglenes bizottság nappjeleni ügyszabályzatának munkatervét közli, hogy a következő szakmákban helyeznek el munkásokat: 2 rézműves, 1 betonmunkás, 1 csatornaépítő, 1 kádár, 15 villanyszerelő, 1 vasmunkás, 5 szalagfűrészes, 5 lakatos, 15 vasasztályos, 5 hegesztő, 2 fodrász, 24 bádós, 20 asztalos, 20 festő, 19 szobafestő, 50 minősített munkás.

A városi ideiglenes bizottság kereskedelmi tagozata közli: a kereskedőkkel és iparosokkal, akik a kereskedelmi iktatóhivatal által kibocsátott cégükre vonatkozó létezési bizonyítvánnyal rendelkeznek, hogy ez k érvényét a kereskedelmiügyi és élelmiszerügyi minisztérium 90489—1949 számú rendelet értelmében 1950 február 1-ig meghosszabbították.

Zsidó Demokrata Bizottság
November 30-án 6 órakor saját helyiségében Grigorie Comşa u. 22, a szokásos heti értekezlet alkalmával Makarenko híres műve kerül feldolgozásra

„Az új ember kovácsa“
Előadó: dr. Koralek Gy.
Az előadást művészi műsor követi. Belépés díjtalan.

SPORT

Hatalmas lendülettel folynak az előkészületek Aradon és a megyében a néhány nap múlva kezdődő „Népi Sakkbajnokság“ küzdelmeire. Az arad megyei sakkbizottság utmutatói és technikai tanácsadói vasárnap a megye különböző járásait keresték fel, ahol előkészítették a versenyeket.

A kisjenői járásban hatalmas az érdeklődés a sakkverseny iránt és most a szervezés munkájába a helyi mezőgazdasági szakszervezet is bekapcsolódott. Itt rekordszámú résztvevőre számítanak. Ugyancsak nagy tömegek vesznek majd részt a versenyen a szentannai járásban is, ahol a téglagyár munkásai kapcsolódnak be, valamint a szentannai gép- és traktorállomás dolgozói. Ezutóbbiak

Többezer résztvevőt mozgósít Aradon és a megyében a „Népi Sakkbajnokság“

jófelkészült klubhelyiséggel is rendelkeznek. A szentannai járásban lévő Zimándujfalu községben már évek óta nagyon élénk sakk-élet folyik. A kulturothozban itt is megfelelő felszereléssel rendelkeznek. Hasonlóan nagy az érdeklődés a megye többi járásaiban is a „Népi Sakkbajnokság“ iránt úgy, hogy hozzávetőlegesen 4000 résztvevőre lehet számítani a különböző szakszervezetek, iskolák, katonai szervek részéről.

Ugyancsak nagy felkészültséggel dolgoznak Aradon is a versenyek előkészítésén és bár még részletes nevezési listák nem érkeztek be, közel 4000 résztvevőre lehet számítani a különböző szakszervezetek, iskolák, katonai szervek részéről.

Ezt láttuk még

Az őszi kupa

elmaradt mérkőzéseinek lejátszása két helyen is hatalmas botrányt robbantott ki és pedig olyan súlyos botrányokat, amelyek provokálói elnyerik méltó büntetésüket. Marosvásárhelyen a RATA—CSM Nagybánya mérkőzésen, amikor a második félidő 20. percében Incze III. a negyedik gólt belőtte, a nagybányaiak három játékos: Kovács, Moldoveanu és Nohe odarohantak Sipos játékvezetőhöz és követelték, hogy a gólt érvénytelenítse, mert azt lesből lötték. A kolozsvári játékvezető határozottan ismét a pálya közepére felé mutatott, mire a maguktól megfélemedezett labdarugók leköpdösték a bírót, aki mindhármukat kiállította. A játékot ezután folytatták és a marosvásárhelyiek még 3 gólt löttek a 8 emberrel játszó nagybányaiak kapujába. Az eredmény már 7:2 volt, amikor Zavoda, a nagybányai csapat egyik játékos megsejtette a bírót, aki őt is kiállította és miután a második félidő 35. percében a játék sportszerű lefolyását nem látta biztosítva, lefújta a mérkőzést. A meccs után a bírót öltözékében a helyi TSB vezetőinek jelenlétében azonnal jegyzőkönyvet készítettek az esetről és felterjesztik az országos központi sportforumhoz, kérve a játékosok leg súlyosabb megbüntetését.

Hasonló.

bár talán kevésbé súlyos botrány volt Moreniben, ahol a ploestii Concordia és a Muntenia játszották elmaradt őszi kupamérkőzésüket. Az első félidő 43. percében, amikor a Concordia 1:0 arányban vezetett, Stefan Alexandriu bukaresti játékvezető kiállította a helyi csapat egyik játékosát, aki azonban nem volt hajlandó a pályát elhagyni. A bírót megvárta a szokásos várakozási idő elteltét és lefújta a mérkőzést.

E két eset élesen igazolja, hogy a labdarugók az őszi idény végére nemcsak fizikai erejükkel, de idegeikkel is „elkészültek“: olyan sportszerűtlenségekre ragadtatták magukat, amelyekre idényközben alig volt példa. Az illetékes sporthatóságoknak a leg súlyosabb büntetést kell alkalmazniuk a magukról megfélemedezett játékosok ügyében, hogy nemcsak számukra, de ugyanakkor a többi játékosok számára is példa legyen a szigorú ítélet.

niok a magukról megfélemedezett játékosok ügyében, hogy nemcsak számukra, de ugyanakkor a többi játékosok számára is példa legyen a szigorú ítélet.

Változatos

és érdekes volt a szombat—vasárnap aradi kosárlabda program, amelynek kitűnő idő kedvezett. Az érdekes, szép sportot kedvelő aradi közönségnek alkalma volt kitűnő csapatok játékát látni. Az országos turán lévő bukaresti Hadsereg két csapata játszott két aradi csapattal és a bulgáriai játéka valóban élményt jelentett. Különösen az A) csapat játszott pompásan és itt Epuran, Ferencz, Buzási személyében olyan kosárlabdásokat láthattunk, akikről sokat lehet tanulni. Az ellenük játszó aradi csapat elég jól mozgott és játékaikról Gica Epuran kapitány, az országos válogatott csapat állandó tagja is dicsőítette. Nyilatkozott: Vasárnap a kolozsvári Victoria szövetség csapata játszott Aradon és úgy az AMTE Vörös Lobogó, mint a CFR ellen győzött; az AMTE Vörös Lobogó ellen kissé nehezebben, ami az utazás okozta fáradtságnak tudható be. A CFR ellen azután bizonyították a kolozsvári kosárlabdások, hogy nagyon tudnak és sokat tanulhattak tőlük az aradiak. Az aradi kosárlabdázók kétségtelen képességeik mellett nem szabad, hogy elbizakodottá legyenek, mert még nagyon sokat kell tanulniuk; főleg taktikai téren és kosárra dobás szempontjából, hogy komoly ellenfeleivé vájjanak másvárosbeli csapatoknak. Kétségtelen tény, hogy a Hadsereg ellen jól játszott az aradi csapat. Annál érthetlenebb a CFR csapatának a Victoria elleni gyenge játéka, ami csakis kezdeti elbizakodottságra vezethető vissza. A Victoriban különösen Szilasi, Farkas és Barabás voltak jók, de általában az egész csapat pompás benyomást keltett. A most kezdődő helyi bajnokságban csapatainknak arra kell fektetniük a főszűrt, hogy kellő precizitásra tegyenek szert a kosárradobás terén. Mert, — mint a tapasztalat mutatta, — itt a legnagyobb a hiányosság.

Olvassátok az UTM Központi Vezetősége kiadásában megjelenő

„Știința și tehnica pentru tineret“

cimű folyóiratot.

Apróhirdetés

- ELADÓK: 320x200 alig használt szőnyeg, fotelágy, nagy dobkályha, tetőcserepek. Saguna 117.
EBEDLŐBUTOR, facsillár (ladó).
Horia 4, ap. 1, délután 4—6-ig.
MAGÁNHÁZ eladó. Andrei Saguna 147. 5540
HÁZTARTÁSBA elhelyezkedést keres középkorú nő. Barbu D. Iancu (Lahn-r) ucca 8—10.
KERESEK kifogástalan állapotban Szepessy-féle játék babakocsit. Címeiket a kiadóba kérek. 5542
KOMBINÁLT ebédlő, konyhabútor azonnal eladó, darabonként is. Stroi scu 11, alsó cs. ngő. 5543
PETROLÉUMLAMPAJA füstöl, vagy nem ég kéken? Hozza be, garanciával kapja vissza. Miha: Viteazul tér és Cloșca ucca sarok, bádósánál. 5544
ELADÓ Meidinger vaskályha közep nagyságú, 25 literes boroshordó. Cosbuc 34. 5545
ELVESZETT Hubert Rozina CFR utazási igazolványa. Érvénytelen. VESZEK négy darab paplanlepedőt, vagy annak alkalmas anyagot. Köztársaság útja 66, ap. 8.
MARZA Iosif élelmiszeripart (Pa-za de Noapte cégtől kibocsátva) megtalálták. Átvethető Armata Poporului 36. 5548
NÉGYKEREKŰ kézikocsi, ráilleszthető oldaldeszakkal eladó. Ungár, Metianu 6. 5549
HORDÓK 7—8 hektóliteres k bor-nak, vagy káposztának, eladó. Ghiba Birta 18, ap. 3. 5550
ELVESZETT Dénes Mátyás CFR szakszervezeti könyve. Érvénytelen. 5552
ELVESZETT Dénes Mátyás személy azonossági igazolványa. Érvénytelen. 5553
EGY, es tleg kétszobás öröklakás megvételre keresek a belvárosban, vagy közelében. Címeiket „Öröklakás” jellegére a kiadóba kérek. 5551
JÓÁLLAPOTBAN lévő fér-gmen-tes komplett hálószobaberendezést sürgősen veszek. Marasesti 27, ap. 1. 5554
VASKALYHÁK, fehér szekrények, ágyak, pelyhapaplanok eladók. Cím a kiadóban. 5555
ÖRÖKLAKÁSOK eladók. Cloșca 12, I. 7, déli órákban. 5556
ELVESZETT felpár barna férfi bőrkesztyű. Megtaláló jutalomért adja le a kiadóba. 5557
ZIPPARJÁT, hócipójét legolcsóbban azonnal megajátja Gyűjtő, Frimu 3. 5558
NORMATA és kettőskönyvelő tan-folyam kezdődik december 1-én. Beck autorizált könyvelő. Cos-buc 1. 5524
MODERN regényeket megvételre keresek. Címeiket a kiadóba kérek. 5522
ELADÓ egy pár igásló homokkocsi-ral és felszereléssel. Weisz, Tribunal Dobra ucca 2.

Sürgősen keresünk megvételre
laboratoriumi
felszerelést
és thermoelementes pyrométert.
Ajánlatokat Ritter mérnök
Baritiu 13.

Éljen a béke bástyája, a népek békéjének és szabadságának védelmezője, a Nagy Szovjetunió!

Tiltsák be az atomfegyvert és szigorúan alkalmazzák a tilalom ellenőrzését

A. J. Visinszkij hatalmas beszédben ismét leleplezte az „atomdiplomácia” világuralmi törekvéseit és bebizonyította, hogy a Szovjetunió a béke legfőbb védelmezője

A Szovjetunió főmegbízottja megdönthetetlen adatokkal bizonyította be, hogy az USA monopóliumkapitalistái nem akarják eltüntetni az atomfegyvert, hanem az atomenergia békés célokra történő felhasználását szeretnék megakadályozni

Hatalmasak a Szovjetunió megvalósításai az atomerő-termelés terén

Tegnap: lapszámunkban közzöltük A. J. Visinszkij elvtárs, a Szovjetunió külügyminiszterének és az ENSZ mel-

leti működő küldöttsége főmegbízottjának november 23-án a közgyűlés plenáris

ülésén elmondott beszédéből az első részt. Alább adjuk a beszéd további részét:

kenyen felülmulja bármely más állam teremt.

Ilyen körülmények között kétségtelen, hogy a Szovjetunió jelentős kerüket érhet el az atomenergia békés, építő célokra való felhasználásában, mint ahogy kétségtelen, hogy

a Szovjet Államnak nagy érdeke a termelés maximális fokozása és az atomerő békés felhasználása.

Ezzel szemben az Egyesült Államokban tények sorozata tanusodnak arról, hogy az amerikai ipari és részben a tudományos körök, nem tulajdonítanak különös fontosságot az atomenergia békés célokra való felhasználásának. Azonban nem titok, hogy ezek a körök olyan szempontokra utalnak, amelyek távolról sem előnyösök az atomenergia fejlődésére.

Az amerikai ipari körök gyakran éppen nemkívánatos versenytársat látnak az atomenergia továbbfejlesztésében.

Az összes tények azt mutatják, hogy az Egyesült Államok kevésbé fontosságot tulajdonít az új energiaforrásoknak, mint a régióknak, mert a meglévő energiakészletekkel teljesen elégedettek tartják.

Szerintük az Egyesült Államok szén, kőolaj és vízi erőforrása nagy energiamegnyeséget termel a lakosság számára arányítva úgy, hogy az energiatermelés újabb fokozása számukra teljesen feleslegesnek mutatkozik.

IV. Az amerikai terv meg akarja akadályozni az atomerő békés célokra történő felhasználását

„Az atombizottság anyagának tanulmányozása — állapította meg Visinszkij elvtárs, — során megdöbbenté az ember az a tény, milyen határtalanul kevés figyelmet szentel ez az anyag annak, hogy az atomenergiatermelés békés célokra való fejlesztésének érdekét a nemzetközi biztonság érdekében egybehangolja. Ezt elsősorban az biztosíthatja, ha eltűnik az atomenergia katonai célokra való felhasználását. De ez érdekli legkevésbé az atombizottság többségét.

Az atomenergia iránti vonatkozó amerikai javaslatok figyelmes tanulmányozása arra a gondolatra késztet, hogy az egész terv egyetlen célt szolgál — mégpedig azt, hogy minden áron megakadályozza más országokban — és különösen a Szovjetunióban, — a békés célokra történő atomenergia-termelést.

Vajon nem a nemzetközi ellenőrzés megszervezésére irányuló amerikai tervnek abból az alapvető elvéből következik mindez, hogy át kell engedni az ellenőrző szerv tulajdonába az összes atomnyersanyagokat és atomenergia-termelő vállalatokat, ha azok túllépik a veszélytelen összermelés határát? Vajon nem következik ez abból az elvből is, hogy csak a nemzetközi ellenőrző szerv jóváhagyásával hagyják meg az illető államok rendelkezésére a „veszélytelen” atomnyersanyag mennyiségeket és a „veszélytelen” vállalatokat?

Ugyancsak kiténik ez az ellenőrző szervek által az egyes államok részére megállapított atomenergia termelési kvóta elvéből is. Ennek az elvnek semmi köze sincs az atomfegyver megtiltásának kötelezettségéhez, de nagyszerűen megfelel nekik, hogy az atomenergia békés célokra való termelését megakadályozzák.

Végül vajon nem ez tűnik ki az atomot gyártó üzemeknek úgynevezett földrajzi — a valóságban katonai-stratégiai — elosztásának elvéből is, amely

nem veszi számba az egyes államok nemzeti gazdaságának érdekeit és szükségleteit.

Nem kell hangsúlyoznom, hogy ilyen politikával egyidejűleg azt a

célt érik el, hogy más országok ipari erejét meggyengítik és ennek következtében védekezési képességét csökkentik. Már pedig az atomenergia felhasználása a békés ipar fejlődésére és általában az egész nemzetgazdaságra nézve óriási jelentőségű.

Az államok békés célokat szolgáló atomenergia-szükséglete óriási. Óriási a Szovjetunió békés atomenergia-szükséglete is és óriási a Szovjetunió megvalósítása is atomenergia-termelés terén.

Számon kell tartani ezt is, amikor az úgynevezett atomkvótáról vagy az ésszerűsítés kérdéséről beszélnek, tehát akkor, amikor azt a kérdést tárgyalják, hogy valamelyik államra az atomenergia-termelés adagolását kényszerítsék rá; vagy esetleg olyan különleges adagoló rendszert, mint kenyér-szűke idején, vagy amilyen ma is létezik például Nagybritanniában: a cukor adagolása.

Tehát egyesek meg akarják vezetni az adagolás rendszerét a békés célokra való atomenergia-termelés terén is.

A trösztvezéreknek nincs szükségük atomenergiára az iparban

Valóban, — írja Blackett professzor, — nyilvánvalóan bizonyítja ezt a helyzetet az a tény, hogy legalább is a közszükségleti cikkeket gyártó vállalatok tulajdonosai, távolról sincsenek elragadtatva az atomenergia területén aratott sikerektől. Blackett állításának támogatására idézi azt, hogy az „Edison Illuminating” villamosági trösztnek az amerikai szenátus atomerőbizottsága előtt tett nyilatkozatában kifejezésre jutott az a vélemény, miszerint „Amerika sohasem szenvedett szükségletet az energia-termelés terén”, továbbá, hogy „az ország hő- és vízierőforrásai elegendők ahhoz, hogy szükségleteit századokig ellássák.” Jellemző az Atomszaktudósok Könyvében napvilágot látott cikk, amelyben a következőket olvashatjuk: „Ha majd a Szovjetunió elér ebbe a szakaszba, feltehető magának a kérdést, hogy egyes amerikai tudósok, akik nem állanak a

Ezzel kapcsolatban meg kell említenem, hogy még 1945-ben a fizika-kémiai tudományok egyik legnagyobb amerikai tudósa, a General Electric tudományos kutatólaboratóriumának igazgatója: Irving Langmuir, aki a Szovjetunió Tudományos Akadémiájának ülésén alkalmából meglátogatta Moszkvát, cikket közölt, amelyben felírta a Szovjetunió gazdasági fejlődésének ama széles távlatait, amelyek az energiakára támaszkodnak.

Hangsúlyozta, hogy a Szovjetunió meghaladhatja az Egyesült Államokat az atombombatermelés terén.

Langmuir tanár nem mond üres szavakat. Felsorol egész sereg olyan elmet, amelyek kedvező helyzetet teremtenek a Szovjetunió számára az ilyen kísérlet esetében. Így, idézi a szociálista munkaversenyeket, amelyek rohamos mértékben növelik az ipar termelékenységét.

Felsorolja, hogy a Szovjetunióban nincsen munkanélküliség, nincsenek sztrájkok. A Szovjetunióban tudományos, tervszerű munka folyik, amely jelenté-

szén- és petroleumipar mágnesainak szolgálatában, vajon miért javasolják az atomerőtermelésnek olyan színvonalra való korlátozását, amely kizárja a nagymennyiségű ipari energia elnyerésének lehetőségét?” (Blackett, 168. old.)

Utalhatunk ugyiszintén David Caversre, a Harvard-egyetem jogi tanárára, aki kijelentette, hogy „sem a közvélemény, sem az államférfiak nem sejtik, mit nyerne a biztonság és a béke ügye az atomenergia használatának betiltása esetén, mindaddig, amíg a nemzetek között nem jön létre a kölcsönös bizalom és megegyezés sokkal nagyobb mértékben.”

Oppenheimer tanárnak az a véleménye, hogy az atomenergiát konkrét célokra felhasználhatjuk 10—20 év múlva, szükséges azonban — teszi hozzá, — 30—50 év, hogy érezhe-

tően emeljük az egész világ energiaforrását.

Köztudomású, hogy az amerikai atomenergia bizottságnak a Kongresszushoz 1949 január 31-én benyújtott jelentése megállapítja, miszerint „a technika leghaladottabb állapotának feltételezésével sem látja, hogyan lehetne az atomerőből az elkövetkező husz év eltelte előtt annak az energiának egy jelentős részét kivonni, amelyet ma használnak az egész világon.”

Az ilyen nyilatkozatok mutatják, milyen mértékben érdekelt az Egyesült Államok az atomenergia békés célokra való felhasználásában.

Az úgynevezett nemzetközi ellenőrzés amerikai tervének a stratégia felé hajlása megmagyarázza azt is, miért nem veszi ez a terv figyelembe a különböző országok gazdasági jellegét és gazdasági fejlődésének érdekeit.

Éljen a népek harca az angol-amerikai imperializmus ellen!

Eltársi üdvözetünket küldjük a francia, olasz, amerikai, angol és a többi Kommunista Pártoknak, amelyek harcba vezetik népeiket az imperializmus leigázó terveit ellen!

V. Az úgynevezett nemzetközi ellenőrzésre vonatkozó amerikai terv — katonai haditény

Amint az atomenergiabizottságnak a Biztonsági Tanácshoz intézett második jelentéséből kitűnik, a terv előírja a nemzetközi ellenőrző szervnek azt a kötelezettséget, hogy a „veszélyes mennyiségű” atomenergiát, alapanyagokat és nyersanyagokat tartalmazó ipari felszereléseket és egyéb berendezéseket a földrajzi elosztás elvének alapján ossza szét; tekintetbe véve azt, hogy nem engedhető meg annak lehetősége, hogy „egyes országok katonai előnyöket szerezzenek azáltal, hogy a saját területük, vagy a velük határos terület határain belül fellelhető lerakatokat és berendezéseket megkaparintásuk”.

Amint látjuk, olyan fontos kérdésben, mint az atomüzemeknek, s a megfelelő lerakatoknak földrajzi elosztása, egyáltalában nem veszik tekintetbe az országok gazdasági szükségleteit és érdekeit.

Látható ez például abból a dokumentumból is, amelyik bizonyos mértékig „megihlette” az Acheson—Baruch—Lilienthal-terv szerzőit. Arra a jelentésre gondolok, melyeket a csikói fémapari laboratórium által lefektetett, s James Franck tanár elnököltével működő bizottság: a társadalmi és politikai kérdések bizottsága nyújtott be az Egyesült Államok hadügy-miniszterének. Ezt a jelentést 1945 júniusában készítették és 1946 május elsején megjelent az „Atomszaktudósok Közölgényében”. Ebben a jelentésben, a nemzetközi ellenőrzés módszereinek szentelt fejezetben, a szerző kiemeli, hogy „az első és talán a leg egyszerűbb eljárás a nyersanyagok, s elsősorban az urániumérc adagolása.” A robbanóanyag gyártása — folytatja a jelentés, — nagymennyiségű urániumnak nagy izotoprombóló üzemekben, vagy pedig uránium-reaktorokban történő feldolgozásával kezdődik. A különböző helyeken a föld mélyéből kibányászott mennyiséget ellenőrizhetik a Nemzetközi Ellenőrző Iroda állandó ügynökei és minden nemzet csak olyan mennyiséget kapna, amely lehetetlenné tenné a rombolható izotópok nagymértékű kiválasztását.

„Az ilyen korlátozás, — füzi hozzá a szerző, — azzal a hiányossággal járna, hogy lehetetlené tenné a békés célokra való atomenergiafejlesztést.”

Ha a Franck 1945 júniusi jelentéséről áttérünk a tanácskozási bizottság jelentésére, amelyet a külügyminiszterium 1946 márciusában hozott nyilvánosságra, arról pedig áttérünk magára az amerikai tervre, — akkor könnyen meggyőződhetünk mindkét jelentés alapelveinek közös jellegéről.

Ezek az elvek nem veszik tekintetbe azt, hogy megvalósításuk lehetetlenné teszi, vagy mindenesetre a leginagyasabb fokon megnehezíti a békés célokra való atomenergiafejlesztést. Ime, ez a reakciós alapja annak a tervnek, amely legyőzhetetlen akadályt igyekszik gördíteni a tudományos haladás, a technikai haladás, az összes országok gazdasági haladásának útjába, az egész emberiség érdekeinek útjába!

S ezt a tervet még úgy mutatják be nekünk, mint a „legjobb jót”, a melynek nevében hivatásunk az állami szuverenitást feláldozni.

Ez jellemző az atomenergia el-

lenőrzésére vonatkozó csaknem valamennyi amerikai javaslatra. Ez volt, mint Blackett professzor alahúzza, „egyike azon okoknak, amiért jelenleg az atomellenőrzésre vonatkozó tárgyalások zsákutcába jutottak”. Fel kell említenünk, hogy Franck professzornak fentebb idézett jelentése hangoztatja, miszerint „a biztosítékon alapuló rendszer hatékonyságának egyik alapvető feltétele az kell legyen, hogy a terv, ha megvalósul, szavatolja a biztonságot; kudarc, vagy nemzetközi bonyodalmak esetén pedig olyan országnak, mint az Egyesült Államok, viszonylagosan biztos pozíciót kell biztosítania a maga számára, bármelyik más államhoz képest”. Kétségteljesen ezt a célt kívánja szolgálni a szakaszonkénti ellenőrzés elvének, valamint az atomenergia-termelés és felhasználás kvótáinak meghatározására vonatkozó elvnek is.

Ami a szakaszonkénti ellenőrzés elvét illeti, erről már sokat beszéltek és nem tartom szükségesnek az elmondottakat kiegészíteni.

Csak annyit mondom, hogy az

A szovjet küldöttség nem azonosíthatja magát...

Az ilyen elv nem veszi figyelembe az illető országok gazdasági érdekeit, sem pedig általánosságban állami érdekeit és jellegzetességét.

Az ilyen, gyakorlatban átültetett terv, az atomenergiát használó államok nemzetgazdasági fejlődésének mesterséges korlátozásához vezethet. Ez természetesen lefekteti az egész országot, az egész nép életét. A kvóták elve nem igazolható már azért sem, mert nincs kapcsolatban az az alapvető kérdéssel, amely az Egyesült Nemzetek szervezete előtt áll: az atomfegyver, mint támadó fegyver használatának megtiltásának kérdésével, amely a Szovjetunió és az összes békeszerető népek politikájának legfőbb célja volt és ma is az. Az atomenergia békés célokra való gyártásának és felhasználásának kvóta-megállapítására vonatkozó javaslatot nem tekinthetjük másnak, mint eszköznek, hogy a népek figyelmét elterítsék e legfőbb kötelezettségüktől. A szovjet küldöttség ezért nem azonosíthatja magát ezzel az elvvel és követ-

Azonnal kezdjenek hozzá az atomfegyver betiltására és szigorú ellenőrzésére vonatkozó nemzetközi egyezmény megszerkesztéséhez

Visinszkij kifejtette ezután, hogy az amerikai terv szerinti úgynevezett nemzetközi ellenőrzés feltétlenül engedelmességet követel az összes államoktól. A nemzetközi szerv előírásain felüli atomerőtermelést az amerikai terv szerint „veszélyesnek” lehet majd minősíteni, s az illető állam ellen megtorlásokat alkalmazhatnak.

A nemzetközi ellenőrzés ilyenformán tehát ürügyet ad majd az amerikai többségnek, ame-

amerikai terv, amikor a szakaszonkénti ellenőrzést szögezi le, abból a fellelvésből indul ki, hogy ilyen viszonyok között az Egyesült Államok bizonyos ideig és lehetséges, hogy hosszú ideig kívül marad a nemzetközi ellenőrzésen.

A szakaszonkénti ellenőrzés ugyanakkor az egyenlőséget fejezi ki az atomfegyver betiltására és az atomenergia ellenőrzésére vonatkozó egyezmény résztvevői közötti kapcsolatokban. Nem véletlenül hangsúlyozza a jelentés, hogy „a nemzetközi szerv első fontos lépésének azt a célt kell követnie, hogy meghatározza a nyersanyagok jelenlétét és ezeket ellenőrzése alá vonja. A nyersanyagok fölötti ellenőrzés létrehozása — mondja a jelentés — felveti a hozzájárulás kérdését is, vagyis a politikai es technikai kérdést”.

Ugyanakkor az amerikai terv nem nyújt cserébe semmit a többi államoknak, amelyek nem lépték át e kezdő szakasz küszöbét.

kezésként az úgynevezett nemzetközi ellenőrzésre vonatkozó amerikai tervvel sem, amelyben ez az elv igen fontos szerepet játszik.

Igy fest az úgynevezett ellenőrzésre vonatkozó amerikai terv. Mint ahogy fentebb felvázoltuk, ez a terv az Északamerikai Egyesült Államok katonai-stratégiai érdekeinek biztosítását célozza és semmi közre nincs az atomfegyver gyártásának megtiltására vonatkozó fontos, korszakalkotó kötelezettségekkel.

Ebben a tekintetben minden kétkedést kizár Acheson, Vannevar Bush, James Cennan, Mac Cloy urak és Groves tábornok 1948 március 17-én Byrneshez intézett levele, amelyben szösz szerint a következőket mondják:

„A második dolog az anyagi javak tulajdona feldolgozásának kérdésére vonatkozik. A terv ezen a téren is lehetővé teszi a szakaszonként történő mozgást a nyersanyag-kiaknázástól kezdve az ipari feldolgozásig, majd utána a robbanóanyagok feletti ellenőrzést. Ilyen teroszerűsítésre

A jelentésben értékes technikai adatok megszerzésének lehetőségéről beszélnek. Ezt a kérdést azonban egyáltalában nem tanulmányozták és ezért nincs tényleges jelentősége sem. Következésképpen az amerikai terv, megvalósításának első szakaszában, értetlen nem nyújt semmilyen lényeges előnyt a többi államoknak, az Északamerikai Egyesült Államok kivételével. Ezenkívül a bizottság bármely pillanatban megállapíthatná, hogy egyik vagy másik állam nem teljesítette az ellenőrzési terv alkalmazásának első szakaszából a vonatkozó kötelezettségeket és határozatot hozhatna, amellyel nem engedélyezi a következő szakaszok lefolyását.

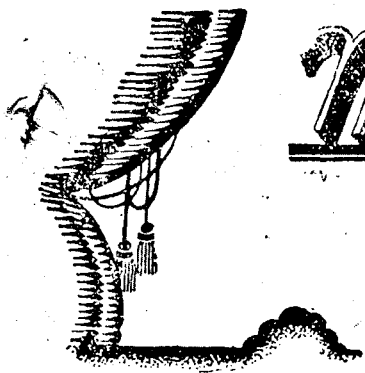
Ez kétségtelenül és ismételtelen bebizonyítja az amerikai terv nagy fogypatékoságát, amely az ellenőrzés egyoldalúságában jelentkezik. Ez hasznos az Egyesült Államoknak, de teljesen elfogadhatatlan a többi országok részére.

A kvóták rendszerére jellemző, hogy az amerikai terv szerint a kvótákat az általános terv alapján kell megállapítani, amely szerint „a nemzeti forrásokat az egész világon arányosan kell felhasználni”.

vonatkozó részletes javaslat kibocsátása új tanulmányozást, nagy technikai és személyi hozzáértést igényel majd. Természetesen ezt magas politikai alapvető döntések határozzák majd meg. Az egyik ilyen döntés arra az időszakra vonatkozik majd, a melynek során az Egyesült Államok folytatják a bombák gyártását. A terv nem követeli, hogy az Egyesült Államok beszüntesse az atombomba gyártását, miután a nemzetközi szerv működésbe lépett. A terv kibocsátásának bizonyos szakaszában ez a dolog szükséges. De sem a tervet, sem annak általunk történő benyújtását sem úgy kell értelmeznünk, hogy ezt a dolgot akár kezdetben, vagy későbbi időpontban véghezvigyük. Ez a határozat függetlenül megszerezéséről, magas politikai szempontokról kapcsolódik, amelyek az Egyesült Államok biztonságát érintik és amelyeket kormányunknak kell érvényesítsen alkotmányos úton és a nemzetközi helyzetet jellemző összes tényezők megvilágításában”.

termelő vállalatokkal együtt az amerikai monopóliások tulajdonába és ellenőrzése alá juttassa.

A Szovjetunió, még e terv megjelenésétől fogva köteletségnek tartotta, hogy felpléze annak valódi jellegét, a világ közvéleményének becsapására törekvő előkészületeket, hogy ezáltal elhárítsa annak a veszélyét, hogy a béke védelmére hi-

Művelődés

„A meglepetések zsákja”

Twain Mark két szovjet író által színpadra vitt szatirája az aradi Állami Színház színpadán

Twain Mark amerikai humorista volt. Ezért írta meg gunyoros novelláját úgy, hogy az egyik amerikai kisvárosban játszódik le. Két szovjet író: Bazilevszkij és Neustadt színpadra írták át a novellát és így, akik végignézik a színdarabot, láthatják, hogy Twain megírhatta volna novelláját úgy is, hogy az Európa akármelyik városában történik. Mi is, akik Aradon élünk, felismerhetjük a tizenkilencedik század vége felé és a huszadik század elején élő aradi társadalom minden jellegzetességét a színpadon lejátszó komédiában.

A nagy bank kis pénztárosa és felesége, a tanító, a kapzsi laptulajdonos, a patikus, az ügyvéd és bankár mind a virágzó kapitalizmus egy-egy jólismert figurája, akik különböző jelmezben, az álhazafiasság, álvallásosság, áljótékonyosság és álbecsületesség álarcai alatt kereszték a gyors meggazdagodás lehetőségeit és céljaik eléréséért folyó tülekedésben nem válogatták meg az eszközöket sem.

Twain Mark nem tartozott az íránymutató írók közé. Inkább ahhoz az írótipushoz tartozik, amelyik odatartotta a görbötűkröt az uralkodóosztály elé: Nézzétek, ime ilyenek vagytok, névessétek ki saját magatokat. Így Twain Mark is arról, hogy kifigurázta a társadalmi ferdeségeket és megmutatta a társadalomnak a posványt, amelyben él, nem harcolt a fennálló rendszer ellen, mert ő maga is odatartozónak érezte magát.

Ugyanúgy, a kisváros polgárai vezetőrétegének alakjai közül nem találunk egyetlen igazán becsületes embert sem. Mert még a tanító is, — a darab egyetlen rokonszenves alakja — letér a becsület útjáról, még a polgári fogalmak szerint is, amikor, ha hálából is, de elleplezi a kis bankpénztáros hűnét, sőt ezzel egyetlen mélyebbre nyomja a fertőben. Ebből a társaságból nem vonhatjuk ki magát az író sem, aki úgy oldja meg a sok szélhámoság megtorlásának kérdését, hogy az, aki lerántja az álarcot a sok képmutató ábrázatáról — maga megszarolja a legnagyobb szélhámos és a jutalmat a sok ken-

dőző rabló elől a mesterkéletlen revolveres banditának juttatja.

A két szovjetíró határozott célt követett azzal, hogy Twain Mark mulattató szatiráját színpadra alkalmazta. A cél, hogy a tükképet, — amelyet a kapitalista társadalom torzképéről olyan jól ismerünk, — éppen e társadalom egyik tagjának kezéből mutassák meg; akire senki se mondhatja, hogy propagandát akar csinálni a rothadt tőkés társadalmi rendszer megdöntése érdekében. Hiszen az író maga is jól feltalálta magát ebben a környezetben...

A hat színés képből álló, mind-

végig nevetető színdarab, nagy közönségsikerre tarthat számot. A zsákért, az „aranyborjúért” vívott harc bővelkedik a szellemesen mulattató jelletekben és nagyszerűen láttatja a nevetségesen túl, a letűnt korszak aljasságait. És éppen ez az, ami ellen a világ dolgozó tömegei harcot folytatnak.

Az aradi Állami Színház nagy gonddal készül a darab szerdai bemutatójára. A múlt hét pénteken jelmez próba volt a darabból és a próba után a darab szereplői és rendezői munkaértekezleten értékelték ki a próba tanulmányait. Ezúttal először hívták meg

A Városi Filharmonia hangversenye Freimann Sándor szólójátékával

A Kultúrpalota fűtési nehézségei miatt a színházban tartotta legutóbbi hangversenyét a Városi Filharmonia. Ez azonban csak ideiglenes, szükségmoldás lehet, mert a színház — kedvezőtlen akusztikája miatt — nem alkalmas hangversenyek megtartására. A városi ideiglenes bizottságnak mindent el kell követnie, hogy a Kultúrpalota fűtőberendezését mielőbb rendbe hozzák, mert az épület, — amely a kultúresemények központi hajléka kell legyen, — nem maradhat hónapokon keresztül kihasználatlanul. Ha pedig már a színházban rendezik a hangversenyt, fordítsanak nagyobb gondot a színpad berendezésére.

A zenekar teljesítményének hatását a nem megfelelő akusztika is befolyásolta. Mintha a zenekar tagjaiból is hiányzott volna az a letkesedés, amelyet általában eddig csaknem minden alkalommal tapasztaltunk. Az igyekezet azonban nem maradt el, végeredményben jó teljesítményeket kaptunk és így is élvezetes, szép hangversenyben volt része a közönségnek. Branzou Nicolae karnagy ezúttal is kifogástalanul végezte feladatát. Viszont meg kell állapítanunk, hogy a Filharmonia vezetősége a műsor összeállítását sem végezte kellő gondossággal. Ebben a tekintetben jól megalapozott rendszert, több tervezésűséget kell megvalósítani.

A műsorban Constantinescu csillagoló színű román szvitjét maradéktalanul hozta ki a zenekar; úgyszintén Vaszilenko szovjet zeneszerző „Sátorosok” című művének részleteit, amelyet már hallottunk az elmúlt évadban. Brahms grandiózus, harcosszellemlű első szimfóniája, — amely nagy lendületet, lüktető életet kíván a zenekartól, — ugyancsak érvényesült és átélhettük a mű szépségét bár nem mindenütt kaptunk megfelelő precizitást és tempóvételeket.

A hangverseny szólistája Freimann Sándor, a Városi Filharmonia csellójátékosa, — akinek első ízben hallottunk zenekari hangversennyel — Boccherini csellóversenyét játszotta — szépen. Boccherini csellókoncertjének előadása inkább muzikalitást, mint technikai felkészültséget kíván és ez a művészeti értékünk előnyére válik. De dícséretére válik Freimann Sándornak, hogy ennek figyelembe tartásával igyekezett érvényesíteni a klasszikus mű szépségeit. Egyszerű eszközökkel, kedvező hatással tolmácsolta a versenyművet és különösen a második tételnél domborította ki képességeit. A zenekar is jól látta el feladatát.

A műsort Johann Strauss keréngője zárta be nagy közönségsikerrel.

(—)

erre a munkaértekezletre a művészszakszervezet és a helyi lapok kultúrfelelőseit. Alkalmat adtak ezzel arra, hogy bírálatukat elmondhassák akkor, amikor ezzel még irányt mutathatnak a darab jó előadása érdekében. A munkaértekezleten láttuk azt a megváltozott szellemet, amely a szocializmus felé vezető úton színészeinket áthatja. Színészeink legnagyobb része magáévá tette már a bírálat és önbírálat fegyverét és ez, — mint szocialista munka minden területén, — hatalmas segítséget ad a városi munkájuk elvégzésében. A tárgyilagos bírálatot színészeink hálaosan fogadták és igyekeztek azt magukévá tenni. Így, az egyik magyarázata annak, hogy a színházban olyan előadásokat láthatunk, amelyenre vidéki városban a múltban nem volt példa. A népkormány által megteremtett, azelőtt soha nem létezett lehetőségket így használják fel valóban méltóan színészeink.

A színház egész személyzete, kezdve a színpad technikai munkásaitól, egyemberként vesz részt a darab sikeres bemutatásáért folytatott munkában és meggyőződésünk, hogy a szerdai bemutató sikeres előadásorozat kezdetét jelenti.

(B. B.)

December 2:

A Városi Filharmonia legközelebbi hangversenye

A Városi Filharmonia legközelebbi hangversenyét december másodikán, péntek este fél 8 órai kezdettel rendezik, az aradi színházban. A hangverseny szólistája Teranu Gabriella, aki Schumann A-moll zongoravariációját játssza zenekari kísérettel. Bemutatóként szerepel a műsoron Rasztkij-Korszakov: „Debinuska” című orosz népdalkölteménye, melyben a karéneket a városi alkalmazottak és a szabómunkások szakszervezetének együttes énekjével adja elő. A műsoron szerepel még Schubert IV. C-moll (tragikus) szimfóniája, amelyet közönségünk eddig nem hallott aradi előadásban; és végül Berlioz: „Faust elkarhozása” című művéből a Rákóczi-indulót játssza a filharmonikus zenekara. Végezetül Boboc Nicolae. A hangversenyt szombaton, december 3-án délután 4 órakor a diákság részére megszervezték. Jegyek elővételben az AGES állami jegyrodában (a volt Omescu gyógyszerárhályiságában) kaphatók.

— „UJ BARÁZDÁT SZANT AZ EKE” című folytatásos regényünk anyagtorlódás miatt ma elmaradt.

UJ IDŐK Mozi

Nov. 28—dec. 4 között bemutatja:

- 1). Az élet ereje (6 felvonás).
- 2). A „Szovjetunió Kupa”.
- 3). Uj időszerű hirdó. (Magyar feliratokkal).
- 4). Mai Szovjetunió.

Hirdó (26-os szám)

Előadások d. u. 3-tól 11-ig folytatódólagosan
Figyelem! Egységes helyárak: 15 lej

URÁNIA és CORSO mozgók

Ma!

Német vigjáték, telítve humorral, fiatalssággal.

Anetta, ne álmodj

Főszerepben: Jenny Jugo, Max Eckhardt, Karl Schönbrock

Jegyűvét az AGES-nál

Előadások: URÁNIA 3, 5, 7, szombaton és vasárnap este 9-kor is.
CORSO 4, 6, 8 szombaton és vasárnap 11,30 2,30, 4,30, 6,30 és 8,30.

„POPULAR” mozgó

Előadások 8, 5, 7, és 9-kor
Vasárnap 11,30, 3, 5, 7 és 9-kor

Ma!

A kommunizmus építése fegyverének: a kritikának és az önkritikának filmje

„A becsületbíróság”

1943-as Sztálin-díjjal kitüntetett klasszikus filmremek

O. Jizneva — B. Cirkov
N. Annencov — N. Svobodin

Közlemény a Kommunista Pártok Tájékoztató Irodájának tanácskozásairól

BUKAREST. (A „Jövő” újbólbeszélő jelentése). Kedd reggel a Román Munkáspárti központi lapja, a „Scântea” a következő közleményt hozta nyilvánosságra:

„November hónap második felében a Tájékoztató Irodának tanácskozása volt Magyarországon, amelyen résztvettek: a Bulgár Kommunista Párt képviselői: CERVENKOV; V. POPTOMOV elvtársak; — a Román Munkáspárt képviselői: GH. GHEORGHIU-DEJ; I. CHISINEVSKI; MOGYOROS S. elvtársak; — a Magyar Dolgozó Pártjának képviselői: RÁKOSI M.; GERŐ E.; RÉVAI J.; KÁDÁR J. elvtársak; — az Egyesült Lengyel Munkáspárt képviselői: I. BERMAN; A. ZAW ADSZKI elvtársak; — a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának képviselői: M. SUSLOV; P. JUDIN elvtársak; — a Francia Kommunista Párt képviselői: J. DUCLOS; E. FAJON; G. COGNIOT elvtársak; — a Csehszlovák Kommunista Párt képviselői: R. SLANSZKY; S. BASTO-

VANSZKY; L. KOPRIVA; B. GEMINDER elvtársak és az Olasz Kommunista Párt képviselői: P. TOGLIATTI; E. ONOFRIO; A. CICALINI elvtársak.

A tanácskozás során a következő jelentéseket hallgatták meg: M. SUSLOV elvtárs: „A béke védelme és harc a háborús uszítók ellen”; P. TOGLIATTI elvtárs: „A munkásosztály gyászja és a Kommunista, valamint Munkás Pártok feladatai”; úgyszintén GH. GHEORGHIU-DEJ elvtárs: „A jugoszlávai Kommunista Párt egyes gyilkosok és kémek kezében”.

A meghallgatott jelentésekre vonatkozó vélemények kicserélés után a tanácskozás résztvevői teljes egészében összeegyeztették véleményeiket és egyhangúan elfogadták a vonatkozó Határozatot. A közlemény után a „Scântea” közli a jelentésekre vonatkozó határozatot, amelyek a jelentések fent közölt címét viselik.

A. J. Visinszkij beszéde az ENSZ-ben

(Folyt. a 6-ik oldalról)

vatott nemzetközi szervezet a háború eszközévé aljasítsák. A Szovjetunió egyúttal az atomfegyver feltétlen betiltását és ezen intézkedés szigorú nemzetközi ellenőrzését követelte, még akkor, amikor nem rendelkezett atomfegyverrel. A Szovjetunió ma, amikor rendelkezik atomfegyverrel, nem tánt el től az álláspontjától.

Ezután Visinszkij a francia és kanadai javaslatot leplezte le: ezek a javaslatok más formában tartalmazzák az amerikai javaslat lényegét: a világszerte és háborús atom-monopóliumra törekvést.

Visinszkij végül visszatért a szovjet javaslatra, amely hangsúlyozza, hogy az atombizottság még nem teljesített egyet sem az ENSZ közgyűlés által még 1946-ban rábízott feladatokból. A felelősség ezért teljességgel az USA és Nagy-Britannia kormányát terheli, mert ezek az atomfegyver betiltására, és a szigorú nemzetközi ellenőrzés bevezetésére vonatkozó határozatok elfogadását rendszeresen megakadályozták.

A Szovjetunió azonban, mivel rendkívüli fontosságot tulajdonít a megegyezésnek és az 1946-os közgyűlési határozatok alkalmazásának, azt javasolja, hogy az atombizottság feladatát kapja tervékenységeinek újakezdését és azt, hogy azonnal kezdjen hozzá az atomfegyver betiltására és szigorú nemzetközi ellenőrzésére vonatkozó egyezmény megszerkesztéséhez, és ezt az egyezményt egyidejűleg léptessék érvénybe.

Ilyen határozatnak meg kell könnyítenie az atombizottság munkáját, segítenie kell, hogy betiltsa az atomfegyvert, amelynek használata ellenkezik a népek becsületével és lelkiismeretével.

A Szovjetunió küldöttsége a béke és a nemzetközi biztonság valóságos megszilárdításában érdekelt: az ősszel küldöttségeket felhívja arra, hogy támogassák a szovjet határozati javaslatot, amely új erőfeszítéseket ajánl az egész emberiség érdekében, hogy betiltsák az atomfegyvert és bevezessék a szigorú nemzetközi ellenőrzést.

A „December 30” gyárban fokozódó figyelemmel foglalkoznak a kullogókkal

(Folyt. az 1-ső oldalról)

kérdezzük, mi az oka elmaradásának?

— Soha nem késlem még el. Igyekezem, nem is tudom mit mondjak...

— Van valami munkamódszere? Zavartan néz reánk.

— Munkamódszer... hát nincs... azaz most segítenek az elvtársak, azt hiszem menni fog. Szeretnék én is többet termelni és gondolom, ha támogatást kapok, utolérem az élmunkásokat, mert akarom is!

Dékis Mária fiatal lány. Űgyesen dolgozik. Elmaradásának oka inkább a hiányzásokban keresendő. Kérdezzük: mi az oka a hiányzásoknak, de maga sem tudja meghatározni. Bizonytalanul mondja:

— Nem mondhatnám, hogy családi körülmények okozzák... Legutóbb például lakodalomban voltam, s máskor is szoktam hiányozni hasonló okok miatt... Ilyenkor fáradt vagyok. De gondolkodtam a dolgon és rájöttem, hogy helytelenül cselekedtem. Munkatársaim szorgalmasan dolgoznak, én sem akarok elmaradni. Ezentúl nem fogok hiányozni, csak ha igen komoly okaim lennének rá.

A színes szövődében Resztea Mária élmunkásnő bőséges anyagot sző, széles gépeken.

— Nekem nincs is valami különösebb munkamódszerem — mondja. — Reggel néhány perccel korábban jövök, rendbehozom, előkészítem a gépeimet, nem mászkálok el és nem bejeltegetek. Ez az egész. Szívesen segítek az elmaradottakon és tanítom őket.

Csipai Károly 1942 óta sző, mégsem tud „kiugrani” a kullogók sorából. Figyeljük a munkáját, szorgalmas, ügyes.

— Szeretnék élmunkás lenni — fordul felénk Csipai elvtárs — de valami mindég kedvemem szegi és akkor lemaradok...

— Mi az a valami?

— Hát kérem, folyton változtat-

ják a gépeimet. Amikor megszoktam egy gépet, más gépre tesznek. Hát ez nem a legmeggyőzőbb „ok”, de ezt sem szabad figyelmen kívül hagyni.

Ha az agitátorok foglalkoznak a kullogók személyi kérdésével is, bizonyosan nagy segítséget nyújthatnak az ilyen természetű „zökkenőknél” és éppen ezzel teljesítik egyik legfontosabb feladatukat: kikeresni a legapróbb részleteket is, amelyek gátolják a munkafolyamatot és esetlegesen meg kell találni a megoldást!

Seifert Éva 15 éve dolgozik a színes szövődében, de legfeljebb csak közepes eredményeket tud felmutatni. Amint megfigyeltük, szinte teljesítet erővel dolgozik, valósággal „hajtja” magát. Kérdésünkre a rossz hengerekre hivatkozik.

— De hát ezek csak kivételek — vetjük ellene.

— Kimerülök, belebetegszem és azért maradok vissza — válaszolja.

Igen, éppen ez a túlerőltetett munka következménye: Itt sincs munkamódszer.

— Nem segítik az elvtársak?

— De igen. Most kapok segítséget és hiszem, hogy belőlem is élmunkásnő válik!

Ime néhány példa: a kullogókkal valóban foglalkozni kell. Az elért kiváló eredmények iránymutatói a termelés ütemének, de nem maradhatnak elszigetelt jelenségek a dolgozók tömegétől. A termelés zömét az átlagmunkás végzi: ezért kell mindent elkövetni — élmunkásnak, tehnikusnak, agitátornak egyaránt, — hogy a kullogók teljesítményét fokozzuk. Ez nemcsak a termelést fokozza, de közvetlen is hozzájárul a munkásság széles tömegei számára az életszínvonal emeléséhez. Feiér Frigyes elvtárs a „December 30” gyár öszzövődéinek tehnikai vezetője ezeket mondja a kullogók problémáiról:

— A kullogók kérdésével ál-

landóan foglalkozunk és igyekezzünk a részükre minél nagyobb támogatást és segítséget adni. De meg kell mondanom, van a kullogók között bizonyos kényelmes réteg, akik arra az álláspontra helyezkednek, hogy ők „eleget keresnek”. Itt nem a képességek hiányoznak, hanem valami begyökeresedett „egyéni szempont” az akadály és itt mindannyiunkra az a feladat hárul, hogy ezeket a dolgozókat felvitagostító munkával győzzük meg helytelen álláspontjukról.

Gerő elvtárs is hozzászól a kérdéshez és elmondja, hogy most igyekeznek felszámolni azt a hiányosságot, amely az újonnan felvett szövegetanulók munkabaállításánál tapasztalható. Ugyanis egyszerűen rábízták a gépekre a tanulókat és most tűnt ki, hogy még a legelemibb fogásokat sem sajátították el. Így természetes, hogy nem válhat belőlük élmunkás. Ezt a kérdést most felszámolták és

a tanulókat egyenesen az élmunkások mellé osztják be, akik kötelezettséget vállaltak, hogy elsősorban a mesterségbeli fogásokra tanítják meg őket.

Igy a sztálini szocialista versenyek nemcsak a szocializmus építésének ütemét gyorsítják, hanem elősegítik az átlagmunkások és kullogók: a dolgozók széles rétegének előretörését, hogy módszereiből munkával a szakmai tudást elsajátítva, ők is az élmunkások sorába kerülhessenek.

RUDAS ALADAR

Most öt éve,

hogy a Szovjetunió legyőzhetetlen, diadalmas hadserege győzelmes harca során felszabadította az albán népet. Az Albán Népköztársaság dolgozói együtt harcoltak a szovjet katonákkal a fasizmus legyőzéséért, most pedig ennek a nagy ünnepnek tiszteletére az albán dolgozók több termelési ágban már be is fejezték az egyéves termelési tervet. Több ezer liter olajat termeltek a terven felül, a Patosz—Ullona nagy vezeték építési munkálatait is idő előtt fejezték be. Az albán dolgozóparancsok is az előírásnál hamarabb fejezték be az őszi vetési tervet és itt a mezőgazdasági szövetkezetek jártak elő jó példával.

A Román Népköztársaság dolgozói nagy örömmel üdvözlrik a testvéri Albán Népköztársaság nagy ünnepét.

JÖVŐ

A Román Munkáspárt aradmegyei bizottságának, a megye és a város ideiglenes bizottságainak lapja.

Taxa postala plătițe in numerar conf. apr. Nr. 59352/947.

Szerkesztőség: Arad, Petőfi uccá 1
Telefon: 30—87.

Kiadóhivatal: Köztársaság utja 96.
Telefon: 20—76.

Tip. „GUTENBERG”